

תת"ע 7807/07/17 - מדינת ישראל נגד טפר יצחק - בעצמו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 7807-07-17 מדינת ישראל נ' טפר יצחק
לפני כבוד השופטת הגר אדרי
המאשימה:
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אלינה
נגד
הנאשם:
טפר יצחק - בעצמו

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של אי ציות לתמרור 501, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה. מתחם העונש ההולם, לעבירה זו בנסיבותיה, על פי עובדות כתב האישום הינו קנס.

המדובר בבירית קנס בגובה 500 ₪.

הופיע בפניי נאשם נורמטיבי, האוחז ברישיון נהיגה משנת 1971 ולחובתו 30 הרשעות קודמות כאשר העבירה האחרונה היא משנת 2015 ולחובתו 8 הרשעות בעשור האחרון. עברו התעבורתי אינו מכביד. המדובר בכשל ראשון מסוגו עבירו.

מטיעוני הנאשם בדיון עלתה תמונה באשר להיעדר תמרור בציד הכביש ולאיי בהירות התמרור בדמות חיצים על הכביש במקום האכיפה. הנאשם טען כי הכביש בשיפוצים בשל עבודות הרכבת הקלה באזור, כי הנת"צ משתנה מידי כמה ימים, כי אין שילוט ברור ולכן אפשר להתבלבל. עוד טען כי השוטרים באופן מכוון אוכפים את התנועה במקום המבלבל הזה.

לאור הנסיבות שתיאר, הנאשם האמין כי הדו"ח ניתן לו שלא כדין ולכן ביקש להישפט ולקבל יומו בדיון.

מעיון בת/1 עולה אי בהירות באשר למיקום השוטר ביחס לרכב הנאשם, אי בהירות באשר למיקום התמרורים ואת תגובתו הראשונית של הנאשם כי לא נסע בנתיב תחבורה ציבורית וכי אולי סטה לכיוון נתיב זה.

לאחר שהסברתי לנאשם את האופציות העומדות בפניו, הבין את העבירה, בחר להודות בהזדמנות הראשונה וביקש את התחשבות ביהמ"ש לעניין הקנס, בין היתר גם בשל נסיבות ביצוע העבירה כפי שתיאר.

המאשימה עתרה להטיל על הנאשם את הקנס שקבע המחוקק בצידה של העבירה בה הורשע, בסך 500 ש"ח והפנתה **לע"פ 30391/06, מדינת ישראל נ' חנניס לאוניד**, שם הנחה ביהמ"ש המחוזי את התביעה להביע התנגדותה להפחתת הקנס המקורי, כפי שעשתה במקרה זה.

מנגד, עתר הנאשם להתחשבות בנסיבות ביצוע העבירה, לכך שבחר להודות בהזדמנות הראשונה, לעובדה כי הוא עצמאי ואב לילדים ונכדים וביקש להפחית בגובה הקנס עד למינימום.

מעיון בע"פ 30391/06, עולה תמונה לפיה בימ"ש קמא הציע הצעה גלובלית למצבור מתדיינים להפחתת הקנס באם יודו בהזדמנות הראשונה, דבר שתואר כ"מכירה כללית" וזאת בניגוד גמור למקרה המובא בפניי של נאשם לא מיוצג, אשר חש כי נגרם לו עוול וכי האכיפה כלפיו היתה בררנית, לאור הנסיבות שתיאר.

אציין, כי לאחרונה הגיעו לפתחו של בימ"ש זה מספר דו"חות באשר לאכיפה באותו המיקום. כל הנאשמים שהתייצבו לדיון בפניי, הציגו תמונות המעידות על בלבול בסימנים המצויים על הכביש, הציגו תצלומים של חצים בצבע כתום וצהוב, שלא ניתן להבחין ביניהם והעידו כי בזמן אמת לא הבינו כי מבצעים הם עבירה. הנאשמים כולם ציינו כי בשל השיפוצים בעבודות הרכבת הקלה באזור, הסימונים וחלוקת הנתיבים משתנה חדשות לבקרים ולכן הסימונים על הכביש מבלבלים.

זאת ועוד, סימון על הכביש מהווה תמרור. התמרור חייב להיות ברור לעיני הנהג ולא מבלבל. ברגע שעולה כי התמרור אינו ברור דיו, יש ספק אשר עומד לזכותו של הנאשם. ויכול אף להביא לזיכויו בדיון.

עמדת בימ"ש זה הובעה בתיק זה כמו גם במספר תיקים נוספים באשר לבדיקת מקום האכיפה, לאור מצבור טענות הנהגים כי התמרור לא ברור ועשוי ליצור בלבול לנהג הסביר.

על אף שמדובר במקום אכיפה בו נהגים רבים מבקשים לקבל יומם בדיון, להישפט ולהתריע על חוסר ההוגנות כלפיהם באכיפה, ממשיכה המאשימה לבצע אכיפה, מבלי לבדוק את מיקום האכיפה וטענות הנהגים, כפי שראוי היה שרשות ציבורית תעשה.

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, מצאתי לזקוף לזכותו את העובדה שבחר לקחת אחריות והודה באשמה בהזדמנות הראשונה.

כפי שציין כב' השופט המר מבית המשפט המחוזי בתל אביב, בעניינו של קלגסבלד: (קלגסבלד נ. מ"י ע"פ 31933/06):

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות... המערער לא ניסה לדחות את הקץ הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו, על בתי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאשמים ובסופו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

בנסיבות המקרה דנן, כפי שתוארו ולנוכח לקיחת האחריות, אני מוצאת לנכון להתחשב בגזירת העונש וקביעת גובה הקנס לקולא.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ושקלתי את חומרת העבירה, את מתחם העונש ההולם, את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצגו בפני, את וותק נהיגתו ועברו התעבורתי, את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה, אני דנה את הנאשם לקנס בסך 100 ₪ שישולם עד ולא יאוחר מיום 5/11/17.

המזכירות תשלח לנאשם את שובר התשלום לכתובתו שבכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, י"ב אלול תשע"ז, 03 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.